



Včielka Adelka prilieta

Včielka Adelka letela ponad stromy a kríčky, keď začula čísi nárek. Najprv sa lepšie započúvala a potom zlietla nižšie, odkiaľ bolo počuť plač. Pod kríkom ležal horeznak chrobák fúzač. Na hlave mal mohutné hryzadlá, tykadlá dvakrát také veľké, ako bol sám. Trepotal nôžkami a okolo neho hlasno bzučala mucha. Obaja nariekali. Až keď si Adelka sadla na kvet d'atelinky, zbadala zelenú húsenicu, ukrytú pod listom púpavy. Aj tá plakala, akoby jej chĺpky z tela trhali.

„Čo sa vám stalo, priatelia?“ spýtala sa ich bzučiaca Adelka.

„Ja neviem,“ odvetila húsenica a štikla si, „mucha Agneša rumázga, chrobák Teodor narieka, tak aj ja plačem. A ty plakať nebudeš, či čo?“ zarazene sa pozrela húsenica na včielku.

„A prečo by som mala? Nemám na to čas. Hľadám spolu s ostatnými včielkami miesto na nové hniezdo, ktoré by sme si postavili. Naša včelia kráľovná je už stará. Nakládla vajíčka a z nich sa vyliahla prvá malá kráľovná. Neverili by ste, no tá zahubila ostatné. Nuž, tak to v našom včelom svete funguje,“ povedala včielka.

